

De kindren in hun ledikant,
Dwars door de wolken hunner droomen,
Zij hebben het signaal vernomen
En knielen aan den vensterrand.

Een spookschip, ziet! met kostb're vracht:
Een groet, een kus, wat verre zuchten.
Een meteor doorklieft de luchten,
De postillon jaagt door den nacht!

Licht wonder van een donkren tijd,
Hoeveel gekooide vogels smachten!
O, dappre Lohengrin der nachten,
Die in uw zwaan daarhenen glijdt....

Mensch, aan de winden toevertrouwd,
Die waagt uw lijf voor ons behagen,
Die vaart door storm en regenvlagen
En keert wanneer de morgen grauwt,

Wij brengen u een stillen groet,
O ziel met het Heelal verweven,
't Is middernacht, gij wendt den steven,
Wij bidden dat u God behoed'.

Zomer 1935
